

शिक्षिताक्षर पु० शिक्षिताक्षरराशि येन । १। ब्राह्मे
२। शिक्षादानरि सुरौ च त्रिका० ।

शिक्षि गतो व्या० पर० सक० सेट् इदित् । शिक्षिति अशिक्षित् ।

शिक्षण्ड पु० शिक्षाकर्मणि अम-ड तस्य नेचम्, इत० ।
गक० वा । १। मयूरपिच्छे अमरः । २। चूडायाश्च मेदि० ।

शिक्षण्डका पु० शिक्षण्ड इव कन् । १। काशपक्षे अमरः ।
(काशकुली) क्लीबमपि तत्र । सा च २। चूडायाश्च
हेमच० । [स्त्रियां ङीप् ।

शिक्षण्डिका पुं स्त्री० शिक्षण्डोऽस्य ङठक् । ङठक्ते हेमच० ।

शिक्षिण्डिन् पु० शिक्षण्डोऽस्य ङठक् इति । १। मयूरे २। कुपद-
राजस्य पुत्रभेदे मेदि० । ३। मयूरपिच्छे ४। ङठक्ते ५। वाच्ये च
हेमच० । ६। चूडायां ७। कर्णवर्षिकायां राजनि० । दविष्णौ
विष्णु च० । ८। युधिष्ठायां स्त्री ङीप् मेदि० ।

शिक्षर न० शिक्षा अक्षरस्य अरच् आद्योपः । १। पूर्ववाच्ये
२। अन्तर्भावे च । ३। दृष्टवाच्ये पु० म० अमरः । ४। पुत्रके ५। यु-
ष्करणादौ पञ्चदासिन्वतीनामे ६। रत्नभेदे ७। अक्षराद्ये
मेदि० । दकोटौ त्रिका० । ८। पूर्ववाच्ये स्त्री ङठक् च० ।

शिक्षरवासिन् त्रि० शिक्षरे अक्षरि वक्ष-आनि ७त० । पूर्वता-
न्वाशनि स्त्रियां ङीप् । "देवी शिक्षरवासिनी" उल्लटः
सा च त्रिभाषणवाशिण्यां २। मयूरायां त्रिका० ।

शिक्षस्मिन् पु० शिक्षाऽस्य ङठक् इति । १। पर्वते २। दृष्टे ३। अया-
नागं मेदि० । ४। कौट्टे ५। कौवटौ हेमच० । ६। वन्दाके ७। क-
न्दुवक्षे दमस्तवाच्ये ८। कर्कटशङ्करां राजनि० । ९। रसा-
लायां आद्यभेदे स्त्री । १०। सप्तदशाक्षरपादके अन्तोभेदे
स्त्री "रक्षैरद्वैत्किञ्चा अक्षरममज्ञा मः शिक्षरिणी" व० र०
११। मन्त्रिकायां १२। शोभायुक्तां १३। भारीरत्ने च स्त्री मेदि०
च० ङीप् । [(कुञ्जरसङ्घा) कुपभेदे रत्नमा० ।

शिक्षलोहित पु० शिक्षाऽस्य ङठक् तच्चाभूतः सन् लोहितः ।

शिक्षा स्त्री गी-सक् तस्य नेचम् इति० । १। अग्निष्वाकायां
२। अस्तकमध्यक्षेणपुच्छे च अमरः । "सुखयेत् सर्व
गात्रांश्च कक्षोपस्थशिक्षां वक्षिः" प्रा० त० । ३। शाखायां
४। वार्हचूडायां ५। आक्षयिक्याम् ६। अयमात्रे ७। चूडा-
मात्रे दपपदे च मेदि० । ८। मन्त्रात्मे शिक्षायां १०। दृष्टौ
हेमच० । ११। अक्षरज्वरे ङठक् च० ।

"शिक्षी त्रिबन्धी कर्म कुर्वीत" इत्यादि शिक्षावत् एव कर्म-
वर्णनकारः तत्रापि बहुवचनस्य कर्मवर्णनकारः न सुक्त-
शिवस्य अथोक्तं "मायवशात् तं शिक्षां बहुा नेच्छंतीं
कुञ्जरव्यतः । कुटिलाश्च ततो बहुा ततः कर्म वशा-

रभेत्" । "निबहुशिक्ष आशीनो दिज आशमनं चरेत् ।
हृत्तोपवीतं सख्येऽसे वाङ्मनःकायसंयतः" । सुक्तशि-
खलाचमने दोषो यथा "शिरः प्राहृत्य कण्ठं वा सुक्त-
कच्छाश्लोऽपि वा । अकृत्वा पादयोः शौचमाचानो-
ऽव्यर्गुचर्भवेत्" आ० त० ।

शिक्षाकन्द न० शिक्षेव कन्दोऽस्य । मृच्चने राजनि० ।

शिक्षातरु पु० शिक्षाया लीपाशिक्षायास्तद्वरिव । दीपदृष्टे
(देख्को) त्रिका० ।

शिक्षाधर पुं स्त्री० शिक्षां चूडां धरति धृ-अच् । १। मयूरे
रत्नमा० स्त्रियां ङीप् । २। शिक्षाधारके त्रि० स्त्रियां
टाप् । ३। मयूरुचोभे पु० त्रिका० ।

शिक्षामूल न० शिक्षेव मूलस्य । मृच्चने (गौजर) राजनि० ।

शिक्षालु पु० शिक्षाऽस्य आलुच् । मयूरशिक्षादृष्टे राजनि० ।

शिक्षावत् पु० शिक्षा अक्षाऽस्य सतृप् सत्य वः ।
१। वज्रो २। चित्रकदम्बे च अमरः । ३। श्वेतपक्षे ङठक् च० ।
४। शशाङ्गुते त्रि० स्त्रियां ङीप् । सा च ५। मयूरायां ङठक् च० ।

शिक्षावर पु० शिक्षां वृणोति वृ-अच् । पनसदृष्टे ङठक् च० ।

शिक्षावल् पुं स्त्री० शिक्षाऽस्य वल्च् । १। मयूरे अमरः ।
स्त्रियां ङीप् । २। मयूरशिक्षादृष्टे स्त्री राजनि० टाप् ।

शिक्षावृत्ति स्त्री प्रतिदिनपादादृष्टौ दृष्टिबद्धे दृश्यम् ।

शिक्षिण्डक न० शिक्षिनो मयूरस्य कण्ठकण्ठयोऽस्य ङठक्
अर्ग आद्यच् । तस्ये (तुंते) रत्नमा० ।

शिक्षिणीव पु० शिक्षिनो मयूरस्य यीवा तद्वर्णोऽस्य ङठक्
अच् । तस्ये (तुंते) अमरः ।

शिक्षिण्यज शिक्षिनो वज्रोर्ध्वज इव । १। धूने त्रिका० ।
शिक्षी मयूरोर्ध्वजो यस्य । २। कार्तिकेये ङठक् च० ।

शिक्षिन् पु० शिक्षा अक्षरस्य इति । १। मयूरे २। वज्रो ३। चित्र-
कदम्बे अमरः । ४। श्वेतपक्षे ५। कुञ्जटौ ६। दृष्टे ७। दृष्टे दृष्टे
च मेदि० । ८। अक्ष्ये हेमच० । ९। अजलोन्नि रत्नमा० । १०। पर्वते
११। ब्राह्मणे १२। श्रितावरे १३। भेषिकायां राजनि० । १४। शि-
खायुक्ते त्रि० । १५। मयूरशिक्षादृष्टे राजनि० स्त्री ङीप् ।

शिक्षिप्रिय पु० शिक्षिनं प्रीणयति प्री-क । कषुवदरे राजनि० ।

शिक्षिमण्डल पु० शिक्षिणं मण्डलमिव यत्न । वक्षसदृष्टे
ङठक् च० । [अजलोन्निदायां राजनि० ।

शिक्षिमोहा स्त्री शिक्षिनः अजलोन्नि इव मोहो यस्याः ।

शिक्षियूप पु० शिक्षी शिक्षावान् यूप इव । श्रीकारिण्डि म्हेने
राजनि० । [कुञ्जटौ ङठक् च० ।

शिक्षिर्षक पु० शिक्षिणं वृद्धं वति दृष्ट-शिक्ष-एव च० ।